

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2003-2004

4 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR OPENBARE WERKEN, MOBILITEIT EN ENERGIE

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de informatieverstrekking over de liberalisering van de markten voor elektriciteit en gas

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het sociaal begeleidingsplan voor Doel

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het uitblijven van veiligheidsmaatregelen op de N177 te Boom

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de onteigening van een deel van het Zuidelijk Eiland te Bornem

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het onteigeningsbesluit van 4 november 2003 met betrekking tot het Zuidelijk Eiland in Bornem

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het ontbreken van een Vlaamse regelgeving over energieaudits

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de problemen aan de dienstuitgang van de E313 in Ranst

Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

Donderdag 4 maart 2004

VOORZITTER : Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de informatieverstrekking over de liberalisering van de markten voor elektriciteit en gas

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Roo tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de informatieverstrekking over de liberalisering van de markten voor elektriciteit en gas.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de liberalisering van de markten voor elektriciteit en gas maakt het de klanten niet eenvoudig, integendeel. Offertes, contracten, tarieven en facturen vallen amper te lezen, laat staan te begrijpen. Afnemers staan voor een onoverzichtelijk kluwen van kosten, prijzen en heffingen voor productie, invoer, opslag, transport, transmissie, distributie en levering.

De verkopers gebruiken verschillende prijsberekeningen en prijsvergelijkingen geven verschillende resultaten. Mensen die niet over internet beschikken, hebben zelfs niet de kans om de website, waar voortdurend naar wordt verwezen, te raadplegen.

We wisten reeds jaren dat voor huishoudelijke klanten beide markten op 1 juli 2003 volledig geliberaliseerd zouden worden. Pas een half jaar na de liberalisering werd door de VREG noodgedwongen een informatiesessie ingericht, om mensen op te leiden om verenigingen voor te lichten. De

VREG zelf beschikt niet over de nodige middelen en mensen om deze dienstverlening op ruime schaal te verzorgen. Het maatschappelijk middenveld was, samen met salesmanagers en politieke mandatarissen, al een half jaar voor de liberalisering bezig met het voorlichten van mensen.

Mijnheer de minister, waarom stelt de Vlaamse regering niet meer mensen en middelen ter beschikking van de administratie, de regulator of het maatschappelijk middenveld om inlichtingen te verstrekken en toelichting te geven ?

Waarom investeert de Vlaamse regering niet meer mensen en middelen in voorlichting als openbare dienstverplichting ? Het is gemakkelijk om anderen, in het bijzonder intercommunales en gemeenten, openbare dienstverplichtingen op te leggen, maar het is blijkbaar moeilijk om dit voor zichzelf te doen. Persmededelingen die mensen oproepen om een keuze te maken zijn niet nutteloos, maar wel ontoereikend.

Mijnheer de minister, ik stel deze vraag omdat ik vaststel dat bij elke vraag om informatie wordt doorverwezen naar de website van de VREG. Een belangrijk deel van de bevolking kan deze website niet bekijken. Wie de website wel kan bekijken, verstaat er niets van. Dit is een probleem.

De voorzitter : De heer Geraerts heeft het woord.

De heer Jean Geraerts : Mevrouw de voorzitter, ik moet de heer De Roo gelijk geven. Ik heb aan bepaalde firma's prijsberekeningen gevraagd. Het is onmogelijk om een vergelijking te maken tussen de bedrijven en om conclusies te trekken. Niemand kan de factuur lezen, laat staan begrijpen.

De heer Johan De Roo : Mevrouw de voorzitter, ik heb het woord factuur niet gebruikt. Ik had het over informatie. Zelfs de VREG doet beroep op

De Roo

organisaties van het middenveld om informatie te verstekken.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik wil nagaan of het mogelijk is om hier een computer te installeren om te demonstreren hoe moeilijk het is. U moet het dan oplossen.

Minister Gilbert Bossuyt : Mevrouw de voorzitter, we zijn een neutrale, objectieve voorzitter gewoon, die de vraag aanhoort en dan de minister het woord geeft om te antwoorden.

Het is een ernstig onderwerp. We willen de mensen aansporen om keuzes te maken. Mijnheer De Roo, al maanden verstrekken we ook via het kabinet informatie om te proberen het voor de mensen mogelijk te maken om een zo objectief mogelijke keuze te maken.

Uw ervaring zal bevestigen dat gemeenten en intercommunales niet altijd behulpzaam zijn, want zij zijn sterk verweven met de problematiek. Blijkbaar hebben velen er geen belang bij dat de gewone mensen precies weten wat ze betalen.

De markt is geliberaliseerd. Ik ben zelf ook burgemeester. Steden en gemeenten zijn nemende partij. Op het ogenblik dat de markt geliberaliseerd werd, was er weinig bereidwilligheid om aan de mensen op een bevattelijke manier duidelijk te maken dat ze konden kiezen. In de aanloop naar de vrijmaking heeft het maatschappelijk middenveld belangrijke inspanningen geleverd. Het doet dat trouwens nog steeds en wij doen er graag een beroep op. Zo voert de Gezinsbond in samenwerking met onze diensten een campagne om de mensen de nodige informatie te verstrekken. Het beeld dat wordt geschetst van een Vlaamse overheid en een VREG die pas zeer laattijdig de nood aan communicatie met de afnemers onderkenden, is fout. Van bij de start van de VREG stonden informatieverstrekking en sensibilisatie hoog op de agenda.

De informatiecampagne van de VREG was tijdens het jaar 2002 en het voorjaar van 2003 vooral gericht op het bekendmaken van de openingsdata van 1 januari en 1 juli 2003. De campagne had vooral de bedoeling om de in aanmerking komende klanten te sensibiliseren omtrent de mogelijkheid om een actieve keuze te maken voor een leverancier. Hiervoor werd gebruikt gemaakt van de diensten van een professioneel communicatiebureau. De campagne bestond uit een folder, die via de kanalen van de Vlaamse overheid maximaal

werd verspreid, het volledig vernieuwen van de VREG-website, een radiocampagne en de creatie van een informatiecel.

Bovendien bewandelde de VREG een tweede weg. Zij voerde een uitgebreide communicatie met belangverenigingen en beroepsgroeperingen om de boodschap ook via hun kanalen te kunnen verspreiden. Er werden infosessies georganiseerd met onder andere de vakbonden, de KAV, Test-Aankoop en de Gezinsbond. De informatie die daar werd verstrekt, werd verwerkt tot artikels in hun ledenbladen. Op die manier werden een paar miljoen eindverbruikers bereikt. Ook met beroepsgroeperingen zoals Unizo, Agoria, Fedichem en Fedelec werden gesprekken gevoerd. De VREG nam deel aan de informatievergaderingen die deze beroepsgroeperingen organiseerden voor hun leden. Sinds het najaar van 2002 is de VREG ook over het hele Vlaamse grondgebied actief geweest op verschillende informatieavonden en -dagen, georganiseerd door middenveldorganisaties. Dezelfde informatie werd eveneens aangeboden aan diverse informatieve websites, die in een aantal gevallen werden gebruikt, en aan de regionale tv-zenders, die echter niet reageerden.

De algemene informatie- en communicatie-inspanningen en de goede samenwerking met de geschreven pers hebben geleid tot een groot aantal artikels over deze problematiek in de kranten en weekbladen. Ook in diverse radio- en tv-programma's van VRT en VTM, en op Vitaya werd aandacht besteed aan de vrijmaking, met inbreng van of aandacht voor de VREG.

Specifiek gericht op lage-inkomensgezinnen werden vanaf het voorjaar van 2003, zowel op het vlak van wetgeving als op het vlak van communicatie, initiatieven genomen in samenwerking met de administratie. Met de belangenvereniging voor mensen die in armoede leven, werden meerdere gesprekken gevoerd, specifieke vragen- en antwoordenlijsten opgesteld en informatieavonden georganiseerd die tegemoetkwamen aan de noden van die mensen. De lijst met de voor deze doelgroep opgestelde vragen en antwoorden wordt regelmatig geactualiseerd en via de communicatiekanalen van de desbetreffende belangenverenigingen en de OCMW's verder verspreid.

Ook via de gemeentelijke informatiebladen werd reeds informatie over de liberalisering van de energiemarkten verspreid. Midden september verstuurde de VREG een ontwerp-artikel, gericht op particuliere afnemers, dat de situatie op de vrijgemaakte energiemarkt in Vlaanderen kort schetst. Aan de

Bossuyt

gemeenten werd de vraag gesteld om deze informatie nuttig aan te wenden, bijvoorbeeld door ze op te nemen in gemeentelijke publicaties of op websites of om ze te verspreiden aan medewerkers en collega's. De VREG wil in de toekomst ook verder inspelen op de lokale media.

Daarnaast nam de VREG het initiatief om in december 2003 informatievergaderingen op te zetten voor enerzijds gemeenteambtenaren en OCMW-medewerkers, en anderzijds voor de studie- en vormingsdiensten van middenveldorganisaties. Het doel van deze sessies was om aan een aantal mensen voldoende informatie te bezorgen opdat ze zelf zouden kunnen instaan voor informatieverbreiding naar hun achterban. Dat dit op zich zinvol is, bewijst het feit dat, op vraag van werkgeversorganisaties, in de komende maanden nog dergelijke sessies door de VREG zullen worden ingericht.

Sinds kort wordt ook systematisch gebruik gemaakt van de elektronische nieuwsbrief van de VREG, waar alle geïnteresseerden gratis op kunnen inschrijven, om nuttige en relevante informatie tot bij het publiek te brengen. Een specifiek onderdeel van het informeren van het brede publiek vormt de leveranciersvergelijking. Vanaf 1 juli 2003 biedt de website van de VREG de mogelijkheid voor particulieren om een concrete vergelijking te maken tussen de prijzen en de leveringsvoorwaarden van de elektriciteitsleveranciers in het Vlaams Gewest. Op 18 december zette de VREG een sterk verbeterde versie van de internettoepassing op haar website, waarmee particulieren gemakkelijker het aanbod van de leveranciers kunnen vergelijken. Met deze nieuwe toepassing kunnen huishoudelijke afnemers op maat van het eigen energiegebruik het aanbod van de verschillende leveranciers objectief vergelijken.

De VREG biedt afnemers die geen toegang hebben tot het internet, de kans om telefonisch hun gegevens over te maken, waarna ze de uitgeprinte informatie uit de leveranciersvergelijking per post toegestuurd krijgen. Dit is een zeer arbeidsintensieve informatieactie. Binnenkort zullen de Vlaamse bibliotheken een handleiding ontvangen, zodat het personeel mensen kan bijstaan die van de internettoegang in de bibliotheken gebruik willen maken om de leveranciersvergelijking te raadplegen.

Ik meen dat voorgaande toelichting aantoont dat de Vlaamse overheid haar openbaardienstverplichting nakomt om de burgers te informeren over de

liberalisering van de Vlaamse elektriciteits- en aardgasmarkt. Deze inspanningen zullen de komende maanden worden voortgezet. Steeds meer mensen maken een keuze om hetzij bij dezelfde leverancier te blijven, hetzij om naar een andere leverancier over te stappen.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, op papier heeft de Vlaamse regering de liberalisering in Vlaanderen op 1 juli 2003 doorgevoerd. Maar in de feiten, bij de mensen, blijft er grote onduidelijkheid, en is er een enorm gebrek aan informatie. Misschien zijn er inspanningen geleverd, maar in elk geval was dat dan onvoldoende. Op economisch vlak heeft de Vlaamse overheid het grote publiek onvoldoende ingelicht. Op sociaal vlak is alles zagezegd opgelost, maar de budgetmeter en de stroombegrenzer en dergelijke blijven vragen oproepen.

Ook op ecologisch vlak schort er nog een en ander volgens mij. Het energiebeleid is nog lang niet afgerond. De Vlaamse regering heeft de liberalisering doorgevoerd, vlugger dan Wallonië en Brussel, maar ze heeft nog werk in de komende maanden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het sociaal begeleidingsplan voor Doel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het sociaal begeleidingsplan voor Doel.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, op 24 december 2003 diende ik een uitgebreide schriftelijke vraag in. Op 2 februari 2004 liet de minister mij weten dat hij over onvoldoende informatie beschikte voor een antwoord. Daarom is dit een vraag om uitleg geworden.

Het sociaal begeleidingsplan voor Doel, het SBD, werd door de vorige regering goedgekeurd op 24

De Meyer

juli 1998. Het is van toepassing op alle inwoners die ingeschreven waren in Doel op 20 januari 1998. De Doelenaars konden tot 31 december 2003 een aanvraag doen om gebruik te maken van de maatregelen van het sociaal begeleidingsplan.

Ik heb gisteren het sociaal begeleidingsplan gekregen en aandachtig gelezen. Ik wil eerst verwijzen naar mijn kwantitatieve vragen. Een eerste vraag ging over de evolutie van de bevolking, een tweede over de hervestiging van de Doelenaars, een derde over de leefgemeenschapspremie, een vierde over de landbouwers en de grondenbank, een vijfde over het tijdelijk woonrecht, een zesde over de middenstanders, een zevende over het sociaal-cultureel weefsel en een achtste over de mobiliteit en de dienstverlening.

Ik wil een aantal passages uit het sociaal begeleidingsplan citeren om de discussie meer te stoffen. 'Indien er wordt gemeten naar de resultaten die uiteindelijk werden behaald, dan geven de cijfers en de statistieken, vermeld in kerncijfers, zonder meer weer dat de Doelenaars normaal gebruik hebben gemaakt van de diverse mogelijkheden die het sociaal begeleidingsplan heeft gecreëerd. De leefgemeenschapspremie vormde zeker een belangrijke stimulans om in te stappen in het sociaal begeleidingsplan.'

Een tweede element waar ik wil bij stilstaan, is de hervestiging. 'Uit de uiteindelijke resultaten is echter af te leiden dat een groot aantal Doelse gezinnen inmiddels zelf een oplossing heeft gevonden voor het vraagstuk van de hervestiging. Men kan duidelijk stellen dat de termijn die in het sociaal begeleidingsplan werd vooropgesteld voor de realisatie van de projecten voor de hervestiging van de Doelenaars te kort en niet-realistisch werd ingeschat, zeker voor wat de projecten betreft die nog helemaal van in het begin dienden te worden opgestart.'

Ook het volgende is belangrijk. 'De voorziene kredieten voor de periode 1998-2003 werden lang niet uitgeput omdat niet iedereen een beroep heeft gedaan op de tegemoetkomingen voor de herhuisvesting. De totaliteit van de kredieten is dus voldoende om de nog komende tegemoetkomingen te dekken. Het is wel noodzakelijk dat de spreiding van de voorziene bedragen in de tijd gebeurt en dat de niet-gebruikte bedragen van de afgelopen 5 jaar voor de cofinanciering van de woning en de kavels worden behouden.' Kunt u deze stelling bevestigen, mijnheer de minister ?

In verband met de zelfstandigen en de KMO's lees ik het volgende. 'Voor de hervestiging van de zelfstandigen kon evenwel geen alternatief aangereikt worden. Het SBD is in gebreke gebleven op het vlak van de hervestiging van zelfstandigen. Aan hen kon geen oplossing geboden worden.'

Een vierde item is de landbouw en de grondenbank. Als er in het SBD een deel absoluut niet heeft gefunctioneerd, dan is het wel dat over de mogelijkheden voor hervestiging voor landbouwers. Met een zware impact voor de landbouwsector heeft het operationeel worden van de grondenbank veel te lang op zich laten wachten. Het is een ellenlang proces geworden. Ze werd uiteindelijk opgenomen in het nooddecreet en eind april 2002 werd de start aangekondigd. Dan nog heeft het een half jaar geduurd en vergt het nog acties alvorens de grondenbank van start kan gaan.

Ik haal een ander element uit het rapport aan. De afdeling Zeeschelde heeft de grondenbank gevraagd om nu al rekening te houden met de mogelijkheid dat de Prosperpolder wordt ingericht als een gecontroleerd overstromingsgebied. De verzoeken van de afdeling Zeeschelde creëren opnieuw grote onzekerheid bij de landbouwers. In welke mate staat u achter de vraag van de afdeling Zeeschelde, mijnheer de minister ?

Ik lees nog een belangrijke passage voor. 'De concrete situatie van de Doelse landbouwers die omwille van het veel te laat operationeel zijn van de grondenbank, geen hervestigingsaanbod kregen en om die reden niet konden instappen in het SBD, dient om billijkheidsredenen in detail te worden onderzocht. Zij kunnen de enige categorie vormen van Doelse inwoners voor wie het recht op leefgemeenschapspremie eventueel dient te worden verlengd.'

Kan de minister deze stelling onderschrijven ?

Ik citeer een interessante passage over de Vlaamse regering : 'De diverse signalen vanuit de overheid waren, op zijn zachtst uitgedrukt, niet altijd erg consistent, integendeel. De Doelse inwoners waren vragende partij voor een duidelijke beslissing en toekomststrategie. De tegengestelde signalen vanuit de overheid deden het wantrouwen steeds verder groeien en hebben meestal een averechts effect gehad.'

In verband met de school, de begraafplaats en het cultuurhistorisch-erfbouwkundig patrimonium schrijft men : 'De facto stellen we vast voor wat betreft de school : de gemeente heeft zelf alles moe-

De Meyer

ten oplossen, zowel financieel als beleidsmatig. Voor de begraafplaats is er nog geen definitieve oplossing. Het cultuurhistorisch-erfbouwkundig patrimonium : nog niets werd concreet uitgewerkt.'

Wat betreft het tijdelijk woonrecht zijn er 36 toewijzingen van woningen gebeurd, 9 kandidaten hebben zelf afgehaakt en 27 woningen werden effectief toegewezen.

Ik haal enkele cijfers uit het hoofdstuk 'Kerncijfers Doel 31 december 2003'. De vroegere dorpsgemeenschap Doel van voor 1998 is verdwenen. Gezien de evoluties is het vroegere sociale weefsel immers volledig aangetast. Op 1 januari 2004 waren er in de dorpskern nog 93 effectief bewoonde panden. 183 panden kunnen mogelijk in aanmerking komen voor bewoning. Hierin zitten 155 leegstaande huizen. Twee derde van de oorspronkelijke Doelenaars wonen niet meer in Doel. Het tijdelijk woonrecht is lang niet in staat de ingezette beweging binnen Doel op te vangen en de vraag blijft hoe dan ook naar welk soort dorp men zal evolueren.

Dan kom ik tot een citaat waar ik in het bijzonder uw aandacht voor wil vragen, mijnheer de minister : 'Wat ook de uiteindelijke beslissing over Doel zal worden, de gevolgen en de maatregelen die moeten worden genomen, moeten nu reeds worden ingeschat en voorbereid.' Mijnheer de minister, hoe evalueert de regering de uitvoering van het sociaal begeleidingsplan in Doel ? Hoe evalueert de regering de regeringsverklaring van 1999 inzake Doel tegenover de huidige realiteit ? Hoe denkt de regering over de toekomst van het dorp Doel ? Zal deze regering gedurende deze legislatuur nog specifieke maatregelen nemen voor Doel en de mensen die er wonen ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik heb zelf het verslag gekregen eind februari. Mijnheer De Meyer, ik heb het u op maandag 1 maart opgestuurd. (*Opmerking van de heer Jos De Meyer*)

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het gisteren ontvangen.

Minister Gilbert Bossuyt : De heer De Meyer zal zelf wel antwoorden. Ik zeg alleen dat ik het eind februari heb ontvangen en onmiddellijk een exemplaar heb overgemaakt aan de heer De Meyer.

De voorzitter : Ik beaam enkel dat hij het heeft ontvangen.

Minister Gilbert Bossuyt : U verbaast me, mevrouw de voorzitter. Ik verwacht een neutrale voorzitter, maar ik krijg de antwoorden van de heer De Meyer via u. Ik zal dus in het vervolg tegen u praten.

Ik heb er ook voor gezorgd dat de overige leden van de commissie over het verslag kunnen beschikken. Ik heb diezelfde dag de voorzitter van het Vlaams Parlement drie exemplaren van deze documenten bezorgd. Dit is belangrijk, want deze informatie is zeer recent.

Conform mijn vroegere antwoorden meen ik hiermee als coördinerend minister voor het sociaal begeleidingsplan Doel gunstig gevolg te hebben gegeven aan uw vroegere vragen over dit dossier.

Het eindrapport met bijlagen dat ik, binnen de gevraagde termijn, op 27 februari jongstleden ontvangen heb van de voorzitter van de stuurgroep, bevat alle informatie die de vele betrokkenen, zowel op Vlaams niveau als in de subregio, hebben verzameld en verwerkt. Het bevat ook bijdragen waarin voor specifieke deeldomeinen door de betrokken instanties duiding wordt gegeven bij de vele feitelijke en datagegevens. Ik stel het integraal ter beschikking.

Met genoegen stel ik tevens vast dat er in hoofdstuk 7 gedegen financiële informatie en een evaluatie wordt verstrekt. Het werd opgemaakt door diverse relevante actoren samen met de beide betrokken regeringscommissarissen. Daaruit blijkt dat het sociaal begeleidingsplan Doel 42,5 miljoen euro kost. De in 1998 initieel geraamde kostprijs van circa 45 miljoen euro wordt hiermee niet overschreden. Dat is dus een fraai resultaat voor een pilootproject, dat bij aanvang door vele onbekende elementen werd gekenmerkt.

Ik wens van de gelegenheid gebruik te maken om allen die meegewerkt hebben om dit pilootproject in moeilijke omstandigheden gestalte te geven, van harte te danken. Het heeft voor de mensen van Doel een echte keuze mogelijk gemaakt, en daarmee de beleidsintentie van het sociaal begeleidingsplan doen slagen. Wie wou wijken, kon dat en heeft dat ook gedaan, wie tijdelijk wou blijven, heeft ook die keuze kunnen maken.

Zonder voorbij te gaan aan de kernopdracht, vastgelegd in de beslissing van de Vlaamse regering in 1998, houdt het evaluatierapport ook rekening met

Bossuyt

de dynamische evolutie sindsdien. Het gaat ook niet voorbij aan tal van andere beslissingen, initiatieven en maatregelen die diverse instanties van de uitvoerende, de wetgevende en de rechterlijke macht sindsdien hebben genomen. Het schetst het sociaal begeleidingsplan in de algemene context van de ontwikkelingen in de Waaslandhaven.

Met de beslissing van de Vlaamse regering werd in 1998 voor het eerst in de geschiedenis naar aanleiding van een grote infrastructurele ontwikkeling een plan opgezet met een waaier van maatregelen ter begeleiding van de mensen die in de nabije omgeving van het project wonen. In die zin kan er van een historische beleidswending worden gesproken. Mensen werden niet louter in het kader van het algemeen belang gedwongen onteigend, maar kregen de kans op vrijwillige basis hun goed te verkopen als zij zelf meenden betere leefomstandigheden en omgevingsfactoren te vinden op een andere locatie. Gezien de specifieke en aanzienlijke impact van grootschalige economische en infrastructurele ontwikkelingen in de havengebieden blijft een dergelijk sociaal flankerend beleid in de toekomst noodzakelijk.

Het evaluatierapport en de bijlagen bevatten informatie die de overheden in dit land toelaat lessen te trekken uit dit pilootproject en rekening te houden met de sociale en leefbaarheidsaspecten bij het uitstippelen en uitvoeren van projecten inzake havenontwikkeling en exploitatie. Dankzij dit evaluatierapport kunnen we in de toekomst de positieve ervaringen ten goede hergebruiken.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, ik vond uw inleiding bijzonder interessant, maar ik wacht nog steeds op een antwoord. Mijn vraag blijft hoe de regering de toekomst van Doel ziet.

In het rapport staat heel duidelijk dat het van uitzonderlijk belang is dat nu wordt nagedacht over wat in de toekomst met dit dorp zal gebeuren. Daarvoor moeten de nodige beslissingen worden genomen, tenzij men het proces dat vandaag bezig is, geruisloos wil voortzetten. Dat is ook een optie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het uitblijven van veiligheidsmaatregelen op de N177 te Boom

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Ridder tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het uitblijven van veiligheidsmaatregelen op de N177 te Boom.

De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het betreft hier een voetgangersoversteekplaats over de ingesleufde A12. Die oversteekplaats bevindt zich vlakbij een basisschool en vlakbij een grote sportclub met sportvelden waar ongeveer 500 kinderen wekelijks sport beoefenen. De oversteekplaats ligt ook vlakbij een grote woonwijk met nogal wat jonge kinderen en is niet beveiligd door verkeerslichten.

Op 11 december 2001 heeft de provinciale commissie voor verkeer van de provincie Antwerpen de principiële beslissing genomen dit kruispunt te beveiligen met verkeerslichten. Tijdens de afgelopen jaren zijn er nog een aantal zware ongevallen gebeurd, steeds met voetgangers die de zijbaan van de A12 overstaken, en steeds als gevolg van overdreven snelheid van de autobestuurders.

Die verkeerslichten zijn nog steeds niet geplaatst. Mijnheer de minister, klopt het dat er voor dit project is voorzien in specifieke middelen in de begroting van de AWV ? Bent u bereid versneld werk te maken van de plaatsing van die verkeerslichten ? Indien ja, wanneer zullen die werken dan gebeuren ?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de minister, zeer recent is er nog een zwaar ongeval gebeurd op dat kruispunt. Het probleem is al lang gekend, ook in de gemeente Boom. Er is al meermaals op aangedrongen dat daar dringend moet worden ingegrepen. Ook de gemeenteraadsleden van Boom hebben deze problematiek al een aantal keren aangekaart.

We vragen ons dan ook af waarom er nog geen voorlopige initiatieven zijn genomen om de veiligheid van de voetgangers te verhogen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan dagslapers, verkeersdrempels en

Van den Eynde

het verhogen van de snelheidscontroles. Mijnheer de minister, zult u snel een initiatief nemen, en zo niet, kan de gemeente Boom dan een aantal maatregelen nemen om de veiligheid op dat kruispunt te verhogen ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ondanks de inspanningen die nu reeds worden gedaan voor de mobiliteit in Antwerpen, kan het niet de bedoeling zijn dat de noodzakelijke investeringen inzake verkeersveiligheid vertraging zouden oplopen.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mevrouw de voorzitter, geachte leden, in de begroting van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen worden ieder jaar financiële middelen vrijgemaakt voor allerlei ingrepen van beperkte omvang met het oog op het verbeteren van de verkeersveiligheid. Deze begrotingspost wordt echter niet nominatief uitgesplitst. Dat is misschien de reden waarom het project voor de plaatsing van verkeerslichten op die plaats niet als zodanig op het investeringsprogramma van AWW staat. Ik sta er echter op dat dit dossier ter beveiliging van de voetgangersbrug over de A12 in Boom onverwijld wordt uitgewerkt, aangezien het project ondertussen in de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid ook reeds werd goedgekeurd.

Het uitvoeringsplan voor de werken en de plaatsing van de verkeerslichten wordt momenteel opgemaakt door de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen en de afdeling Verkeerskunde. Nadien wordt dit dossier overgemaakt aan de afdeling Elektriciteit en Mechanica van de administratie Ondersteunde Studies en Opdrachten voor uitvoering. Ik heb deze administraties opdracht gegeven om de voortgang van het project van nabij op te volgen, zodat de verkeerslichten nog voor het bouwverlof van 2004 in werking zouden zijn.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw klaar en duidelijk antwoord. Ook de timing is duidelijk. We zullen het dossier van nabij opvolgen.

Ik dank ook de collega's voor hun interesse. Ik wil wel nog iets aankaarten zonder er een polemiek over te willen opstarten. Raadsleden zouden vra-

gen hebben gesteld in de gemeenteraad. Ik heb ze echter nooit gehoord, noch gezien. In de afgelopen 10 jaar heb ik geen enkele zitting gemist. De enige vragen die daarover werden gesteld, kwamen van ondergetekende. Dat is ook de reden waarom het gemeentebestuur er samen met de directie van de basisschool en deze commissie erop aandringt deze werken snel uit te voeren.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Ik heb gezegd dat het probleem werd aangekaart. Ik heb niet gezegd dat dit op de gemeenteraad is gebeurd. Het speelt geen rol op welke manier dat gebeurt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de onteigening van een deel van het Zuidelijk Eiland te Bornem

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het onteigeningsbesluit van 4 november 2003 met betrekking tot het Zuidelijk Eiland in Bornem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Malcorps tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de onteigening van een deel van het Zuidelijk Eiland te Bornem, en van de heer Van Nieuwenhuysen tot minister Bossuyt, over het onteigeningsbesluit van 4 november 2003 met betrekking tot het Zuidelijk Eiland in Bornem.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op 14 april 2003 onteigende toenmalig minister Dua een prachtig stukje natuur, een Europees habitatgebied, namelijk het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem. Dit gebied werd op voorstel van de toenmalige minister door de Vlaamse regering in 2001 eveneens aangeduid als habitatrichtlijngebied. Dit gebied is ongeveer 18 hectare groot en stond op het gewestplan ingekleurd als industriegebied. De natuurbeweging, maar ook de gemeentebesturen in de omgeving, die al tien jaar lang over

Malcorps

meerderheid en oppositie heen, ijverden voor de bescherming van dit gebied, reageerden opgelucht.

Mijnheer de minister, we hebben echter zopas vernomen dat u op 4 november 2003 eveneens een onteigeningsbesluit hebt genomen, dat deels overlappend is met het reeds vermelde besluit. De minister van Leefmilieu heeft via een brief van 20 januari 2004 vernomen dat u in november dat onteigeningsbesluit hebt genomen. U onteigende 1,8 hectare om onder meer een afsluitdam en een spoorweg aan te leggen aan de rand van bovenvermeld habitatrichtlijngebied.

Een en ander heeft te maken met de plannen van de NV Zeekanaal tot ontwikkeling van dit gebied voor watergebonden industrie. Zo was er recent bijvoorbeeld de aanvraag van Inter Shipping NV tot het oprichten van een productiehuis en kantoorgebouw met inbegrip van betonproductie, een breek- en zeefinstallatie en bulkboxen voor granulaatopslag. Deze vestiging zou worden ingeplant op het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland, dat is ingekleurd als industriegebied, maar zou een ontsluitingsweg nodig hebben die in het grensgebied het ecologisch waardevol oostelijk deel van het Eiland raakt.

In lokale persberichten stond vermeld dat het onteigeningsbesluit van april 2003 door de voormalige ministers Dua of Sannen niet uitvoerbaar is gesteld. Dit is echter onjuist. Vanaf publicatie in het Belgisch Staatsblad kan het Comité van Aankoop, onder bevoegdheid van de federale minister van Financiën, deze onteigening uitvoeren. Blijkbaar is het dossier daar blijven steken, mogelijk onder druk achter de schermen. Gezien het geplande tracé van de ontsluiting door een Europees beschermd natuurgebied loopt, moest u echter krachtens artikel 36ter paragraaf 3 van het decreet houdende natuurbehoud een passende beoordeling laten opmaken.

Vorige dinsdag werd huidig minister Tavernier in de commissie voor Leefmilieu hierover ondervraagd. Hij zei: ‘Ik wil even ingaan op de term “passende beoordeling”. Het decreet inzake natuurbehoud werd tijdens deze zittingsperiode gewijzigd om ons als Vlaams Gewest te conformeren aan de Europese vogel- en habitatrichtlijn. Dat was dringend nodig. Ik moet daarvoor slechts verwijzen naar de enorme politieke en maatschappelijke ontwikkelingen die het dossier van het Deurganckdok heeft gekend. Het decreet stelt dat elke vergunningsplichtige activiteit, plan of programma die een

betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone zou kunnen veroorzaken, dient te worden onderworpen aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone. De aanleg van de zogenaamde afschermdam en van de zogenaamde exploitatieweg voor multimodale ontsluiting in het betrokken gebied is te beschouwen als een project in de zin van artikel 6, lid 3 en 4, van de habitatrichtlijn. Het is eveneens een vergunningsplichtige activiteit in de zin van artikel 36ter paragraaf 3 tot 6 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De administratie Leefmilieu heeft me laten weten dat er terzake geen passende beoordeling is opgemaakt.’

Daarom wil ik de minister de volgende vragen voorleggen. Ik stel vast dat er niet is overlegd over het tweede onteigeningsbesluit, over de onteigening van een gedeelte van de onteigening. Kan de minister mij medelen of in het kader van de genomen onteigeningsbesluiten een passende beoordeling is opgemaakt? Blijkbaar is dat niet gebeurd, hoewel dat wordt voorgeschreven in de procedures beschreven in het decreet Natuurbehoud. Steunt de minister de bescherming van de natuurwaarde in het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb onlangs uit de pers vernomen dat u op 4 november dat bewuste onteigeningsbesluit over het Zuidelijk Eiland in Bornem hebt uitgevaardigd, met het oog op de aanleg van een afschermdam en de bouw van een weg voor de multimodale ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland. Een gedeelte van het besluit zou het onteigeningsbesluit van 14 april 2003 van toenmalig minister Dua overlappen. Dat laatste besluit was uitgevaardigd met het oog op de ecologische ontwikkeling van het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland.

Het gebied ligt in een bijzondere beschermingszone. De regering heeft dat op 24 mei 2002 afgekend. Ik vind het eigenaardig dat u van deze nakende onteigening geen gewag hebt gemaakt in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 41 van 30 oktober 2003, amper enkele dagen voor u dat besluit nam. Op 30 oktober stelde u dat de passende beoordeling van het gehele project nog werd ‘ingewacht’. Daartoe was u decretaal verplicht. Minister Tavernier heeft gisteren in de commissie voor Leefmilieu nog bevestigd dat iedere vergun-

Van Nieuwenhuysen

ningsplichtige activiteit en ieder plan dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone zou kunnen veroorzaken, voorafgaandelijk moet worden onderworpen aan een passende beoordeling van de betekenisvolle effecten. De aanleg van een afschermdam en de bouw van een weg in zo'n gebied moet volgens minister Tavernier wel degelijk worden beschouwd als zo'n project. Hij verwijst dan naar artikel 6, leden 3 en 4 van de habitatrichtlijn. Het gaat ook over een vergunningsplichtige activiteit, zoals bedoeld in het decreet Natuurbehoud.

In geval van een negatieve passende beoordeling moet er nog worden aangetoond dat er geen alternatieve oplossing met een kleinere impact voor de natuur mogelijk is. Zover mij bekend, is dat niet gebeurd. Uit de vroegere antwoorden van de minister blijkt dat hij dat allemaal wel degelijk weet, maar tenzij ik de verkeerde conclusie trek, legt hij dat allemaal naast zich neer. Hij heeft de passende beoordeling misschien wel 'ingewacht', zoals hij in zijn antwoord schreef, maar hij heeft ze niet 'afgewacht'. Minister Sannen zou het standpunt van de administratie Leefmilieu nog per brief aan u hebben overgemaakt. Daarin heeft hij gewezen op het gevaar van eventueel juridische gevolgen, onder meer met betrekking tot een lopende rechtszaak van de NV Arlington tegen toenmalig minister Dua en minister Van Mechelen. Volgens minister Tavernier heeft hij u ook om meer uitleg gevraagd, maar als ik het goed heb begrepen, is die er nog altijd niet gekomen.

In het licht van wat we eergisteren hebben vernomen, moet ik mijn vragen enigszins aanpassen. Aanvankelijk wou ik weten of het rapport over de passende beoordeling klaar is en wat de inhoud ervan is. Vandaag moet ik u vragen waarom het rapport niet is opgemaakt, of minstens niet is afgewacht. Aanvankelijk wou ik weten of hierover is overlegd met de minister van Leefmilieu. Eergisteren vernam ik dat er van overleg geen sprake is geweest. Ik begrijp niet dat twee ministers van dezelfde regering die hetzelfde dossier behandelen, mekaar niet kennen, of nog erger, mekaar stokken in de wielen proberen te steken. Hoe verantwoordt u dat? De gemeente Bornem heeft de directeur-generaal voor Milieuzaken van de Europese Commissie aangeschreven. Wat is uw houding terzake?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Vooreerst wens ik eraan te herinneren dat voorafgaand aan de onteigening

door de Vlaamse regering er in 2001 voor is geopteerd om een deel van het industriegebied Zuidelijk Eiland te Bornem-Puurs omwille van de natuurwaarde als habitatgebied te bepalen en voor een ander deel de industriële bestemming te behouden. Het deel tussen de oude sluis en de Rupel wordt habitatgebied, het deel tussen de oude sluis en de nieuwe kanaalarm blijft industriegebied.

Aan de bevoegde ministers is voorgesteld de ontsluiting van het industriegebied voor het spoor- en wegverkeer over het habitatgebied te laten lopen. In uitvoering van deze optie en na besprekingen met het kabinet van Leefmilieu over het tracé van de ontsluiting, werd het ontwerp van onteigeningsplan voor deze ontsluiting op 5 december 2003 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Het betreft een terreinname van 1,25 hectare dicht bij de rand van het gebied.

Met betrekking tot de passende beoordeling kan ik het volgende meedelen. Reeds in mei 2001 werd op initiatief van de NV Zeekanaal een beoordeling gedaan van de ecologische waarde van het gebied. Deze studie werd uitgevoerd door Aeolus en draagt de titel 'Ecologische toetsing industriële ontwikkeling Zuidelijk Eiland'. Deze studie werd specifiek opgesteld ten behoeve van de toekomstige besluitvorming over dit gebied. Hierbij werd tevens rekening gehouden met diverse ontwikkelingsperspectieven. Verder werd in 2003 op initiatief van de NV Zeekanaal een passende beoordeling uitgevoerd door hetzelfde studiebureau. Daarbij werd in het bijzonder nagegaan welke trajectverschuivingen, in het kader van de multimodale ontsluiting, en welke milderende maatregelen noodzakelijk zijn opdat er geen significante effecten zouden optreden voor de fauna en flora in het habitatgebied. De conclusie, in grote lijnen, van deze beoordeling is dat de volgende milderende maatregelen moeten worden genomen en tevens volstaan om de rust in het habitatgebied te vrijwaren. Er is de verhuizing van de gebundelde ontsluitingsinfrastructuur, ongeveer 60 meter meer zuidwaarts tegenover het in de studie voorgestelde traject. Mijnheer Malcorps, ik hoop dan dat we dezelfde kaarten hebben, waar het noorden het noorden is en het zuiden het zuiden. Blijkbaar bestaat er terzake nogal wat verwarring, wat het gesprek daarover niet helpt.

Hiermee wordt de tweede infrastructuur aangelegd in een zone waar geen beschermde habitats gelegen zijn. Andere maatregelen zijn : de aanleg van ontsluitingsinfrastructuur zonder bemaling ; geluidsreducerende maatregelen zoals het omkisten van de breek- en zeefinstallatie ; het aanbrengen

Bossuyt

van een hoge geluidswal of -scherm ; de opzet van een ruimtelijke configuratie waarbij bronnen zo veel mogelijk van het habitatgebied verwijderd zijn en fabriekshallen een afschermdende functie vervullen ; een geluidsarme wiellader en hydraulische kranen ; het uitvoeren van een akoestische studie voor de optimalisatie van de ruimtelijke configuratie.

Samengevat kan worden gesteld dat het samengaan van natuur en industrie hier dus mogelijk is, mits de realisatie van de ontsluitingsinfrastructuur ongeveer 60 meter meer zuidwaarts dan het oorspronkelijk geplande traject, dus zo veel mogelijk naar de rand, mits de uitvoering van een akoestische studie om de akoestisch meest gunstige situatie te bepalen, en mits de aanleg van een geluidsscherm. Bij het uittekenen van het onteigeningsplan is dus ten volle rekening gehouden met deze milderende maatregelen. In de voorgestelde trajectwijziging is in het plan voorzien, net als in de aanleg van een afschermdam – dus een geluidsscherm – met het oog op het maximaal vrijwaren van de aanwezige natuurwaarden. Onzes inziens is daarmee voldaan aan artikel 36ter, paragraaf 3 en volgende, in die mate dat een onteigening te beschouwen is als de eerste fase van een plan of programma met mogelijke betekenisvolle effecten op een bijzonder beschermd gebied. In deze zin heeft het onteigeningsinitiatief een louter administratief-juridische impact op een gebied waarvoor in een volgende fase de benodigde vergunningen zullen worden gevraagd bij de bevoegde instanties. De in het decreet inzake natuurbehoud vereiste adviesverplichting van de bevoegde administratie, namelijk Aministratie Milieu en Natuur, zal dan ook pas in deze fase dienen te worden nagekomen, daar ten vroegste na het verkrijgen van deze vergunningen een daadwerkelijke impact op het desbetreffende gebied zal ontstaan.

Bij het beoordelen van de vereiste vergunningen zal, onder andere, deze passende beoordeling een belangrijke factor zijn. Daar op dit moment nog geen enkele daadwerkelijke ingreep heeft plaatsgevonden in het habitatgebied, beschikken de vergunningverlenende instanties nog steeds over hun volle autonomie om, onder meer op basis van de uitgevoerde passende beoordeling, eventuele bijkomende maatregelen op te leggen aan de initiatiefnemer.

Wat de bescherming van de natuurwaarden van het oostelijke deel van het Zuidelijk Eiland betreft, wil ik het volgende zeggen. Gelet op de naleving van

de verplichtingen conform de Europese richtlijn 92/43 en de relevante bepalingen van het decreet inzake natuurbehoud, en gelet op het feit dat het alternatieve traject en de voorgestelde milderende maatregelen bij het opmaken van het onteigeningsplan werden gehonoreerd, kan zonder enige twijfel worden gesteld dat ik de bescherming van de natuurwaarden van het oostelijke deel van het Zuidelijk Eiland steun, in de mate dat deze bescherming gebaseerd is op een realistische visie op de ontwikkeling van zowel het oostelijke deel als het westelijke deel van het Zuidelijk Eiland en er tevens ten volle rekening wordt gehouden met het bredere geografisch kader van het watergebonden gebied en het samengaan van diverse ruimtelijke functies, conform de toekenning ervan volgens de ruimtelijke planningsinstrumenten.

Wat de klacht van de gemeente Bornem bij de Europese Commissie betreft, wordt het resultaat van het onderzoek afgewacht.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de minister, ik ben blij dat u uitgaat van het belang van de bescherming van de natuurwaarden in het oostelijke deel van het Zuidelijk Eiland. Dat is ook ons uitgangspunt en volgens mij ook de grote bekommernis van de gemeente Bornem, de natuurbeweging en de administratie Milieu en Natuur. Het onteigeningsbesluit is logischerwijze de eerste stap in een project zoals omschreven in de habitatrichtlijn en bedoeld in het natuurdecreet. In dat licht moet de passende beoordeling dan ook formeel worden ingediend. Ik ben blij te horen dat de nodige studies terzake reeds zijn verricht. Maar dan moeten ook formeel de nodige stappen worden gezet. Ik begriep dat dit zal gebeuren naar aanleiding van het aanvragen van de vergunningen. De administratie Milieu en Natuur heeft laten weten dat ze eigenlijk verwachtten dat die beoordeling nu al binnen zou zijn. Dat zal alleszins moeten gebeuren. Daaruit zal moeten blijken of de werken die nu zouden gebeuren omwille van de ontsluiting van het industriegebied te rijmen vallen met het habitatrichtlijngebied. Ze zullen er alleszins een impact op hebben.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, er zitten toch wat eigenaardigheden in uw antwoord. U maakte gewag van besprekingen met het kabinet Leefmilieu. Dat klopt dan niet met wat ik eergisteren heb vernomen. Misschien is dat het gevolg van de voortdurende wissels in de regering.

Van Nieuwenhuysen

De minister-president zegt altijd dat die wissels de continuïteit niet in het gedrang brengen, maar dat blijkt toch niet in alle dossiers het geval te zijn.

Over de passende beoordeling zei u dat er in 2003 al een studie is uitgevoerd. Nochtans hebt u me in november geantwoord dat opdracht werd gegeven tot het maken van een passende beoordeling van het totale project. Het rapport werd toen verwacht. Ook dat is een tegenspraak.

U ontkent dat het betrokken gebied gelegen is in een habitatrictlijngebied, zelfs niet voor een deel. Ook dat is in tegenspraak met wat de minister voor Leefmilieu zegt. Zelf kan ik daar niet over oordelen, maar het zou beter zijn mochten de verschillende leden van de regering uit één mond spreken. Voor leken zoals ik is het immers nog moeilijk te volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het ontbreken van een Vlaamse regelgeving over energieaudits

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het ontbreken van een Vlaamse regelgeving over energieaudits.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het energiebesparingspotentieel in onze woningen is heel groot. Via een energieaudit kunnen energieverliezen in huis worden opgespoord en kunnen energieslokkoppen worden geïdentificeerd. Op basis van de verworven inzichten kunnen dan ook rendabele energiebesparende maatregelen worden genomen.

Niet zelden kan een energieaudit de aanzet geven tot een reductie van de energiefactuur met 50 procent of meer, louter op basis van eenvoudige maatregelen en rendabele investeringen die op korte termijn kunnen worden teruggewonnen. Die maat-

regelen beïnvloeden het wooncomfort bovendien alleen maar in de goede zin.

Alhoewel de meeste van die maatregelen voor de hand liggen, zoals het plaatsen van tochtstrips, het aanbrengen van dakisolatie of het gebruik van spaarlampen, bestaat er nog een hele reeks van andere rendabele energiebesparende initiatieven waar vele gezinnen uit zichzelf niet op komen. Veel gezinnen zullen niet spontaan kiezen voor maatregelen als het vervangen van een oude stookketel door een veel energiezuiniger hoogrendementsketel, de plaatsing van superisolerende beglazing, de plaatsing van thermostatische kranen, de aanschaf van een aardgaswasdroger in plaats van een elektrische of de installatie van een zonneboiler, tenzij iemand hen precies eens voorrekenet hoeveel ze daar op termijn mee besparen.

Energieauditeurs kunnen de mensen er tevens van overtuigen dat energiebesparende investeringen meestal ook het woon- en leefcomfort verhogen. Het cliché dat energiebesparing betekent dat men nog twee dagen per week televisie kan kijken en een uur per avond een lamp kan laten branden, is absoluut ongepast. Energiebesparende verlichtingsarmaturen bijvoorbeeld geven vaak een betere belichting dan de traditionele armaturen. Het plaatsen van dakisolatie en superisolerend glas zorgt niet enkel voor minder stookkosten, maar ook voor een verhoging van het wooncomfort. In de koude wintermaanden wordt het minder koud in huis, en in de hete zomers blijft het aangenaam koel in huis, zonder dat een airco-installatie nodig is.

Het is dan ook zeer terecht dat de vorige paars-groene regering een energieaudit in aanmerking liet komen voor belastingvermindering. 40 procent van de kosten van een energieaudit, met een maximum van 500 euro, of 600 euro geïndexeerd, kan bij de belastingaangifte in rekening worden gebracht. Als de mensen hiervoor in aanmerking willen komen, moet de energieaudit worden uitgevoerd volgens de geldende gewestelijke regelgeving. Deze Vlaamse regelgeving bestaat evenwel nog niet.

In de brochure 'Maak uw huis energiezuinig en betaal minder belastingen' van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt wel publiciteit gemaakt voor het fiscale voordeel van een energieaudit, maar in de praktijk kan nog niemand er gebruik van maken omdat de regelgeving nog niet rond is. Op zich moet de totstandkoming van die regelgeving nochtans niet lang duren. Desnoods moet maar de Nederlandse erkenning voor energ-

Glorieux

ieprestatieadvies gewoon in Vlaanderen worden overgenomen – we moeten het warm water niet opnieuw uitvinden.

Elke dag uitstel betekent een gemiste kans om de grote achterstand inzake energie-efficiëntie weg te werken. Het heeft geen zin dat de Vlaamse overheid 2 miljoen euro subsidies aan fotovoltaïsche zonnepanelen ter beschikking stelt, als ze de gezinnen niet tegelijkertijd aanzet om energie niet door ramen en deuren naar buiten te laten stromen. Een energieaudit is een probaat middel om de residentiële sector een bijdrage te laten leveren aan de realisatie van het Vlaams Klimaatplan.

Mijnheer de minister, waarom is er nog steeds geen Vlaamse wetgeving inzake energieaudits ? Wanneer zal deze wetgeving er komen zodat gezinnen een deel van de kosten van een energieaudit van hun belastingen kunnen aftrekken ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, hoewel aangekondigd en beloofd voor het midden van 2002, werd het koninklijk besluit dat vanaf 1 januari 2003 de belastingaftrek voor energieaudits regelt, slechts uitgevaardigd op 20 december 2002 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 december 2002. Dit heeft de Vlaamse regering niet belet om een voorontwerp van besluit inzake de gewestelijke uitvoering van deze regeling reeds een eerste maal principieel goed te keuren op 13 december 2002. De tweede principiële goedkeuring, na MINA-raad en SERV, dateert van 14 maart 2003.

De Raad van State meende echter dat de wettelijke basis voor de uitvoering van deze regeling in Vlaanderen onvoldoende was. In een decretale basis moet worden voorzien via het REG-decreet. Een voorontwerp van decreetsbepaling werd inmiddels voorgelegd aan de Raad van State. De timing voor de uitvoering van de maatregel is gekoppeld aan de inwerkingtreding van deze decreetsbepaling en het vernieuwd advies van de Raad van State inzake een gewestelijke regeling voor energieaudits.

Tijdens de regeling van de werkzaamheden kunnen we bespreken hoe we dat zo snel mogelijk in orde kunnen brengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de problemen aan de dienstuitgang van de E313 in Ranst

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de problemen aan de dienstuitgang van de E313 in Ranst.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, er zijn al veel vragen gesteld over deze problematiek, maar dat wijst erop dat er nog steeds geen oplossing is.

Op 5 februari 2003 gebeurde op de E34 ter hoogte van Ranst een verkeersongeval met dodelijke afloop. Dat heeft de discussie doen oplaaien. Alle hulp kwam voor het slachtoffer te laat omdat de hulpdiensten geen aansluiting hadden op de gewestweg langs de dienstuitgang van het Q8-station in Ranst. Verschillende vragen aan voormalig minister Stevaert brachten geen oplossing. Nochtans beloofde hij een brief te schrijven aan de federale regering, ter attentie van toenmalig minister Dukesne. Hij zou erop aandringen om een slagboomstelsel te plaatsen aan de dienstuitgang aan het Q8-station.

Meer dan een jaar na het dodelijk ongeval en vele vragen om uitleg en schriftelijke vragen verder, is er nog steeds geen oplossing. Soms is de dienstuitgang opengesteld en dan weer niet. De betonblokken worden opzij geschoven en het verkeer kan weg via de dienstuitgang. Op die manier ontstaat er een sluiproute, wat voor overlast zorgt in de aanpalende wijk.

Mijnheer de minister, ik dring er bij u nog eens op aan om een definitieve oplossing te zoeken. Werden er nog onderhandelingen gevoerd met de hulpdiensten betreffende de hulpverlening op de gewestweg E313 en de E34 ? Hoe wordt die georganiseerd ? Wie is verantwoordelijk voor het afsluiten of openstellen van de dienstuitgang ? Kunt u me medelen of er ooit een officiële brief vertrok-

Van den Eynde

ken is vanuit het departement Openbare Werken naar de federale regering, meer bepaald naar voormalig minister Duquesne betreffende de mogelijkheid tot het plaatsen van een slagboomsysteem aan de dienstuitgang van de E313 ? Zo ja, wat was het antwoord ? Welke initiatieven zult u nemen om de problematiek van de dienstuitgang aan het Q8-station in Ranst definitief aan te pakken ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, voor de historiek van dit dossier verwijs ik naar de antwoorden van mijn voorganger, de heer Stevaert. Alle elementen die in het verleden reeds werden opgesomd, blijven nog steeds geldig. Ik zal me in mijn antwoord dan ook beperken tot de stand van zaken in verband met de specifieke punten die u aanhaalt.

Sinds de behandeling van deze materie in de commissie van 27 februari 2003, werden een aantal initiatieven genomen. In maart 2003 werd een brief verstuurd naar toenmalig minister van Binnenlandse Zaken, de heer Duquesne, met de vraag of de federale politie bij haar strikt standpunt blijft dat de beste oplossing erin bestaat om de rechtstreekse verbinding tussen autosnelwegparkings en het lokale wegennet onmogelijk te maken. Voormalig minister Duquesne antwoordde op 1 april 2003 dat hij de commissaris-generaal van de federale politie verzocht heeft om een beknopte analyse te maken, teneinde het officieel standpunt van de federale politie te kennen. Zodra het resultaat van die analyse in zijn bezit zou zijn, zou hij niet nalaten om ons een omstandig antwoord te bezorgen. Tot op heden hebben we niets gekregen.

Omdat het over een belangrijke materie gaat en het officiële antwoord van Binnenlandse Zaken uitbleef, heb ik op 16 juni 2003 samen met de gouverneur van Antwerpen een overleg georganiseerd waarop het Vlaams Gewest, de provincie Antwerpen, de federale politie en de administratie Binnenlandse Zaken waren vertegenwoordigd. Op dit overleg werd meegedeeld dat de provincie Antwerpen een risicoanalyse opmaakt over de aanrijtijden van de brandweerdiensten. Deze analyse zal aantonen op welke segmenten van de autosnelweg de hulpverlening niet binnen een aanvaardbare termijn kan worden verstrekt. De resultaten van deze

analyse werden verwacht tegen het einde van 2003. Ik heb geen weet van de stand van zaken van deze studie die niet onder mijn bevoegdheid valt.

Door de hulpdiensten werd op de vergadering meegedeeld dat interne afspraken en wijzigingen in de bevoegdheden werden doorgevoerd die ervoor zorgen dat de brandweer die het snelst op de plaats van het onheil aanwezig kan zijn, zal worden uitgestuurd. Momenteel zijn er afspraken tussen de brandweer van Lier en de brandweer van Wommelgem om, bij gebeurlijke accidenten op de autosnelweg E313-E34 tussen uitrit 18 Wommelgem en uitrit 19 Massenhoven/Oelegem, niet enkel het bevoegde korps, maar eveneens het dichtstbijzijnde en dus het snelste brandweerkorps naar de plaats van het ongeval te sturen, om op die manier de snelste interventie mogelijk te maken. Dit is de stand van zaken voor wat mijn bevoegdheid betreft.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik hoopte om vandaag eindelijk een oplossing te kunnen aanbieden aan de mensen die er wonen, maar ik kom van een kale reis terug. Voor de snelheid van de hulpdiensten is er nu misschien een oplossing, maar de aanpalende wijk blijft met een enorm probleem zitten. De dienstuitgang wordt 's nachts gebruikt als sluipteg. De buurt kampt daardoor met enorm veel verkeers- en lawaaioverlast. Er wordt gewoon naast en tussen de betonblokken gereden. Dat kan toch niet blijven duren ? Hoe kan daartegen worden opgetreden ?

Minister Gilbert Bossuyt : Mevrouw Van den Eynde, de politie zal moeten optreden.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de minister, het Vlaams Gewest is toch verantwoordelijk voor die dienstuitgang ?

Minister Gilbert Bossuyt : Neen, het is een dienstuitgang voor de federale politie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.48 uur*